

Diversi Tractatus

Coloniae Agrippinae, 1629

Qvæstio II. Quomodo Confessarius cum Sagisvltro ad sacram Confeßionem
accedentibus se gerere debeat?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61359](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61359)

- 8 Qui sibi crimen morte dignum falso af-
finxit, retractare tenetur, si spes sit mor-
tis supplicium ea ratione effugiturum:
quanquam opposita sententia ob aucto-
ritatem Doctorum, in praxi probabilis
est.
- 9 Etsi Confessarius ex sacramentali Con-
fessione colligat, multo rem metu tormen-
torum confessam, re ipsa innocentem esse,
tamen iudicem de ea re monere non ex-
pedit.
- 10 Iudex mulieres de maleficio suspectas
capere, & torquere debet secundum indi-
ciorum gravitatem.
- 11 In criminibus exceptis, etsi reus confessus
non sit, damnari potest propter multipli-
catas denuntiationes personarum infama-
rum, modo sint testes eiusdem crimi-
nis particularis.
- 12 Consuetudo apud Christianos est, ut rei
ad ignem damnati non lent a morte cru-
cientur, nisi impoenitentes decedant.
- 13 Crimina morte extinguuntur, nisi ex-
cepta sint; ut heresis, veneficij &c.
- 14 Saga in carcere prius mortua, quam
crimen confessa, vel de eo convicta sit, si
nihil aliud obstat, in loco sacro sepeliri de-
bet.
- 15 Qua de crimine convicta non fuerunt,
nec confessa, non debent post mortem pu-
blica sententia infamari.
- 16 Sacra Eucharistia, & sacra sepultura
Sagis negari non potest, si iudicio adhuc
pendente, in carcere decedant.
- 17 Sacra Eucharistia ad Sagas, & alias e-
iusmodi personas cum minore solemnitate
deferenda est.
- 18 Casus implexus de obstetrico, que in-
fantes multos in nomine diaboli baptiza-
vit.

QVÆSTIO I.

Cur plures femina, quam viri cum
Diabolo paciscantur, & ma-
leficia discant?

Respond. Quia mulieres, ob de-
fectum iudicij, & experientia,
citiùs credunt, & faciliùs deci-
piuntur, quam viri: sunt magis cu-
riosa, & rerum novarum appeten-
tes; ad libidinem & luxum pronio-
res; magis item pusillanimes, atque
infirmæ, ut animi mœsticiam, aut
rancorem ægrè nimis ferentes, fa-
ciliùs quoduis, quantumvis impium
Dæmonis solacium, auxilium que ad-
mittant. Ita Binsfeld. in rubr. C. de Ma-
leficijs & Mathemat. notab. 8. Iacob Si-
manca de Cath. instit. tit. 37. num. 3. Pau-
lus Grillandus tract. de sortilegijs, quest.
7. num. 31.

QVÆSTIO II.

Quomodo Confessarius cum Sagisyl-
tro ad sacram Confessionem
accidentibus se gerere
debeat?

Respondeo: Si mulier ad confes-
sionem veniens, ob aliqua indi-
cia, vel asserta eius, Cōfessario de ma-
leficijs suspecta sit; proponat illi ex
vna parte periculum animæ, in quo
verlatur, nisi rite confiteatur; ex
altera verò parte obligationem ma-
ximam sigilli sacramentalis, ut
mors potiùs Cōfessario perfe-
renda sit, quam peccatum quod-
cunque

cunque pœnitentis directè, vel indirectè significare ei liceat : ideoque quæ coram Confessario tanquam Dei Vicario peccata falsa fuerit, secretissima fore, perinde ac si nulli hominum dicta essent. Quod si Confessarij exhortatione permota confiteatur, se sagam esse; plurimum expedit, vt diligenter; & exacte exquirat quo tempore, qua occasione in tale crimen lapsa fuerit: cum enim mulieres tales in dictis suis inconstantes esse soleant, enarratis circumstantijs conuinci deinde poterunt, vt quod semel dilucidè confessæ fuerant, retractare facillè non possint. Postea examinet confessam de modo, & qualitate superstitionis; vtrum ex animo Fidei Christianæ renunciarit; Diabolum adorarit; Falsa de Deo & æternitate senserit; an rebus sacris abusa sit? hominibus nocumentum intulerit in bonis fortunæ, aut corpore? numeratiam læserit personas valde coniunctas, vt maritum, parentes, liberos; item an viros Principes, Clericos, Religiosos: idque propter censuram excommunicationis, &c. Vtrum alios seduxerit, & an hi in tali crimine persistant: quia tenetur illos ad viam veritatis reducere, aut si conuerti nolint, Magistratui deferre, sicuti docet Martinus Delrius lib. 6. *disquisit. Magic. sect. 3. §. quoad interrogatoria.* Qua tamen denuntiandi obligatione non astringetur, si exinde probabile periculum immineat in suspicionem, atque capturam veniendi.

Sed quia difficile, quamuis non impossibile, est, è potestate Diaboli eripere eos, quos sibi deuinxit inito pacto, magnam operam Confessarius adhibere debet: I. Vt agnoscere incipiant hostis infestissimi mendacia, fraudes, & falsa promissa. II. Vt abiurato diabolo, fidem, ac spem in Deum concipiant, qui peccatores omnes ad se inuitat, & reuerti volentes recipit: Eximenda enim ipsis est persuasio, quam multæ habere solèt, propter pactum inquitum, à Demone liberari non posse. qua de re Barth. Spineus *de strigibus. q. 32. III.* Frequentes preces, vt litanix Sanctorum, & variæ Collectæ; quæ si vel ab ipso pœnitente, vel alio coram ipso, spiritu fidei feruente recitentur, maximam vim habent ad Diabolum repellendum. IV. Crucis signum, sacræ imagines, & reliquiæ Sanctorum, aqua, agni Dei, & similia benedicta, de quibus *Leff. l. 2. c. 44. n. 5.* V. Frequens peccatorum confessio, facta apud eandem Confessarium, qui statum hominis cognitum habet, vt congruas interrogationes formare, & apta remedia præscribere possit. VI. Fidei Catholicæ sæpius repetita confessio, frequens recitatio symboli Apostolici.

 QVÆSTIO III.

Quomodo Confessarius se gerere debeat cum
Sagis à Iudice captis, vel con-
demnatis?

R Espondeo: De hac re tenenda
esse,

19